

Publicerad 2008-10-25 19:15 av Havsbris

*Kärlek, en oändligt liten punkt med en oändligt stor massa…
– Känner dig så nära, drick värmen ur min hand!*

INLEVELSE

– Känner dig
så avlägsen, men
alltid inne i mig ska

– Känner dig
som förvirrad, men
bestämt att önska

– Känner dig
frånvarande, men
alltid bredvid, kär

– Känner dess
tystnad, men
hör din röst, svär

– Känner den
desperationen
skräcken att förlora

– Känner hur
mycket du vill höra
tankar om oss

Och
när jag känner
bär mig själv till ditt hjärta
och
det smeker jag ömt
river någon oreda
oss kommer tätt
släcker frånvaron
av resonlig rädsla
för något slut,
överför fred till närvaron
stor förälskelsen
inte ska avsluta

utan like är passionen

– Känner
vår union, snodden
knyter kropp och själ

– Känner
oändlighetens vilja väl
hallucinerar samt lugnar

– Känner
i morranden, viskningar
lusten i dig, sådan lång

– Känner
singularitetens sång
av våra största ideal

– Känner
sedan alltid och efter mer
varandra vi tillhör

För inom, är vi hela, havets areal

© MP-Havsbris/2008

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Havsbris med Poeter.se id #20733 innehar upphovsrätten